

ПО СТЫПКИТЕ НА СВОБОДАТА

„Ще познаете ИСТИНАТА
и ИСТИНАТА ЩЕ ВИ НАПРАВИ СВОБОДНИ“ (Йоан 8:32)

„Свободен съм

Свободен съм да дойда. Свободен съм и да си тръгна. Свободен съм и да остана. Избирам да не идвам, защото теб те няма. Свободен съм да те забравя, свят, защото си покрит с ужасна самота.

Свободен съм да бъда сам и през деня, и през нощта. Свободен съм да заобиколя дъгата. Свободен съм да се порадвам на цветята. Свободен съм да пусна птиците у мен. Свободен съм с тревите.

Бог е Кръст от свобода. Бог е Света болка, Свобода да ме докосне с ласка. Бог е Свобода: и любов, милост, и благодат. Бог е Страж на моя мир. Свободен съм да Го прегърна в моята молитва с две-три думи“ (Митко ДИМИТРОВ).

ПТИЧКА (ПУШКИН)

В чужбина свето съблюдавам
Завет от моя роден край:
на птичка свобода да давам,
щом ранна пролет засияй.

Утихва моето страдание;
защо да хуля Бога там,
когато на едно създание
аз МОГА СВОБОДА ДА ДАМ!

I. СВОБОДАТА

A. Какво е свобода?

1. Стихотворение от Иван ГРАНИТСКИ

СВОБОДА

Свободата не се обяснява:
Възторжена, внезапна, волна.
От небето тя се появява.
Божието и □ лице е обло;
очите – извори на светлината.
Дъга небесна – тялото на свободата,
а душата и □ е облак.

2. Анализи от Митко ДИМИТРОВ

Свобода – това е друг начин да изкажеш думата Бог. (МОМЧЕ)

Свобода – това е смелостта да мислиш сам. (МОМИЧЕ)

Свободата е тайнствен вътрешен глас.

Свободата е умението да дишаш сам.
Свободата е единственият път да вървиш към Бог.
Свободата е начинът да преживяваш себе си.
Свободата е желанието да изповядаш греха си.
Свободата е срам от духовното робство.
Свобода – това е да занесеш цвете на бедняка.
Свобода – това е да подадеш ръка на гладния.
Свободата е средството да обичаш своя ближен.
Свободата е небе на земята.
Свободата е радостта да носиш факела на мира.
Свободата е щастието да даряваш милост.
Свободата е шансът да се срещнеш със светостта.
Свободата е да имаш време за Божието Слово.
Свобода – това е науката да се молиш непрестанно.
Свобода – това е славата да живееш с Бог.
ПОСЕЙ СВОБОДА и ЩЕ ПОЖЪНЕШ ЖИВОТ! (ТРЕТИ УЧАСТНИК)

Б. Свободата е достойнство

„(...) свободата е единственото достойно проявление на човека, притискан от обстоятелствата, които го превръщат в роб“ (Красимира КАЦАРСКА).

В. Свободата е самоконтрол

(Мини СЦЕНКА)

Турист среща един зле облечен овчар със стадато му и го пита:

- Ти какъв си? (ПЪРВИ УЧАСТНИК)
- Аз съм цар! – отвръща той. (ВТОРИ УЧАСТНИК)
- На кого заповядваш, щом си цар? – пипат с ирония.
- На моите желания, страсти, думи и дела.

ПИТАГОР: „Свободен е този, който заповядва на себе си.“ (ТРЕТИ УЧАСТНИК)

Г. Свободата е любов и нежност

(Мини СЦЕНКА)

- Имаш ли една свободна секунда за мен? (ЖЕНА)
- Имам и искам да я използвам да ме целунеш. (МЪЖ)
- Имаш ли една свободна минута за мен?
- Имам и искам да я използвам да ме прегърнеш.
- Имаш ли е един свободен час за мен?
- Имам и искам да се спра до теб, за да те погледам.
- Имаш ли един свободен следобед за мен?
- Имам и искам да го отделя да те послушам.
- Имаш ли един свободен ден за мен?
- Не, предлагам ти живота си оттук до вечността!

II. БЪЛГАРИЯ – ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА ЕДИН НАРОД

А. Апостолът на Свободата

Васил Иванов Кунчев, български революционер, идеолог и организатор на българската национална революция, наречен „Джингиби“ (Неуловимият). В последните си

мигове се изповядва пред архиерейския наместник на София – отец Тодор Митов. В изповедта си казва: *"Каквото съм правил, в полза на народа е"*. Помолва за прошка от Бога. Моли да бъде споменаван в молитвите като йеродякон Игнатий.

Б. Писма от Апостола на свободата

Писмо на Васил Левски до богат българин във Влашко (6. X. 1871 г.)

„Господине, днешният век е век на СВОБОДАТА и РАВНОПРАВИЕТО на всички народности. Днес всеки притеснен и потиснат, всеки комуто тежат робските синджери на врата и който носи жалостното и срамно име роб, е напънал всичките си сили – и в нравствени, и физически – и търси случай да отърси от себе си по какъвто и начин да би било робското тегло... Всеки иска да живее СВОБОДНО и да се наслаждава на Божията природа, (всеки) иска да бъде човек. Роби сме и ние българите. В нашата татковина върлуват турски разбойници и еничери и нашите долини ечат от робски въздишки и охкания. Но и ние търсим случай да разкъсаме робските вериги, да изгоним далече от земята си турските кеседжии, да подигнем и изградим ХРАМА НА ПРАВАТА СВОБОДА и да дадем всекиму своето.“

Писмо на Левски до окръжния център в с. Голям извор (Тетевенско, 12. XII. 1872)

„Напред и не бойте се! Нека българското юнашко око не се бои вече (...) близо е вече времето да докажем на душманите, че БЪЛГАРИНЪТ НЕ ЩЕ БЪДЕ ВЕЧЕ РОБ, А СВОБОДЕН.“

В. Обесването на Апостола на свободата

ОБЕСВАНЕТО НА ВАСИЛ ЛЕВСКИ (Христо БОТЕВ)

О, майко моя, родино мила,
защо тъй жално, тъй милно плачеш?
Гарване, и ти, птицо проклета,
на чий гроб там тъй грозно грачеш ?

Ох, зная, зная, ти плачеш, майко,
затуй, че ти си черна робиня,
затуй, че твойт свещен глас, майко,
е глас без помощ, глас във пустиня.

Плачи! Там близо край град София
стърчи, аз видях, черно бесило,
и твой един син, Българийо,
виси на него със страшна сила.

Гарванът грачи грозно, зловещо,
псета и вълци вят в полята,
старци се молят богу горещо,
жените плачат, пицят децата.

Зимата пее своята зла песен,
вихрове гонят тръни в полето,
и студ, и мраз, и плач без надежда
навяват на теб скръб на сърцето.

Г. Идеалът побеждава

Трети март е светлата дата, която от 1888 г. се празнува като Ден на Освобождението на България от турско робство. Еднократно като официален празник денят е отбелязан през 1978 г.

по повод 100-годишнината от освобождението. С решение на Парламента от 5 март 1990 г. датата е обявена за национален празник. На 3 март 1878 г. в градчето Сан Стефано е подписан мирен договор между Русия и Османската империя.

III. СВЕТОТ – ДУХОВНОТО ОСВОБОЖДЕНИЕ НА РОБИТЕ

А. Раждане в робство

„Ето, родих се в нечестие; и в грях ме зачна майка ми“ (Пс. 51:5).

Всеки човек се ражда, живее и умира в грях, оставен сам на себе си. Човек намира удоволствие в греха и постоянно го търси – дори и когато не осъзнава. Ако зависи само от него, няма да потърси избавление от лошата си природа. Въпреки че смъртта го плаши, понеже е последица от греха, той привиква с мисълта за предстоящия край и сякаш вече не се замисля за него. Да, живеем като дрогирани и все по-малко се страхуваме от най-страшното: греха.

Б. Роби на греха

„Всеки, който върши грях, слуга е на греха“ (Йоан 8:34)

Грехът е най-силният, най-лошият и най-жестокият господар. От роба се очаква само да се подчинява – доброволно или несъзнателно, по навик или чрез насилие. Робството е повсеместно, ежедневно и засяга всеки човек. И най-фаталното: с робската психика се привиква – тя сякаш става невидима като въздуха, но ни държи в зависимост като него. Духовното естество е превзето, на мястото на правдата се шири злокачественото туморно заболяване на греховността.

В. Неосъзнато робство

„Ние сме Авраамово потомство и никога на никого не сме били слуги“ (Йоан 8:33).

Всеки човек вижда себе си красив и добър. Винаги преценява, че е в истината и че истината е в него. Така той нито се развива, нито приема критика. И постоянно се смята за господар на ума, на волята и на чувствата си. Изживява се и като властелин на света, докато всъщност е жалък роб на своите предразсъдъци, на своите прищевки, на своите гибелни навици и на своето парадоксално безбожие. Така човек се превръща в слуга на себе си, на Сатана и на смъртта.

Г. Богът на свободата

Освобождението от робството на греха може да се осъществи единствено от Исус и само чрез Него: „Ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни“ (Йоан 8:36). Който опитва да осъществи промяната си чрез своята воля и сила или по друг начин, ще остане роб. Разочарованието от собствените постижения е най-лошото разочарование и води до затворената врата на отчаянието.

Кръстната смърт на Исус Христос и пролятата Му на Голгота кръв са единствената небесна билка за човешкото изцеление и спасение. Изкуплението започва, протича и завършва с Богочовека. Чрез вяра в достатъчността на Исусовата жертва и с Божията благодат човек върви уверено към финалното си избавление при Второто пришествие. Оттук нататък следва свободата.

Д. Остани в свободата

„Стойте твърдо в свободата, за която ни освободи Христос, и не се заплитайте отново в робско иго“ (Гал. 5:1).

Свободата трябва да се приеме като дар, да се преживее като Голгота и да се остане в нея като в Събота. Това е следване на стъпките на Исус Христос – това стъпки след Свободата.

Най-голямата привилегия и най-безценната опитност в този свят е да вървиш ПО СТЬПКИТЕ НА СВОБОДАТА. Да останеш в Свободата = ДА ОСТАНЕШ В ХРИСТОС. Това е ПРЕБЪДВАНЕТО НА ИСУС В НАС и НАШЕТО ПРЕБЪДВАНЕ В НЕГО.

ВМЕСТО ОБОБЩЕНИЕ

ЖЪЛТО (Иван ГРАНИТСКИ)

Надниква в слънчевата топла пазва

жълтурчето усмихнато. И казва:

„Обичам те, о, майко на дъгата.

Прекрасна е земята без омраза,

а аз съм страж на Свободата.

Приятелю, ти страж ли си на свободата?

„Стойте твърдо в свободата, за която ни освободи Христос, и не се заплитайте отново в робско иго“ (Гал. 5:1).